

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Juris Canonici Theoria Et Praxis, Ad Forum Tam
Sacramentale quàm contentiosum, tum Ecclesiasticum,
tum Seculare**

Cabassut, Jean

Lugduni, 1698

XI. Beneficiariæ quæstiones circa prælationem inter simul concurrentes,
Litigantium subrogationes: Beneficiorum uniones: unionum
præscriptiones: Beneficiorum divisiones: Beneficiorum in alium statum ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62355](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62355)

vel ad consentiendum, vel ad insinuandum, intra semestre insinuari oportet cum ipso mandato ad insinuandum facto, juxta ejusdem Edicti articulos 5. 6. & 7. Et hæc quoad Romanam Curiam. Quæ verò apud Legatum in Regno, vel apud Ordinarium loci gesta sunt, insinuanda sunt intra bimestre, d.art.6. Sed si actuarius, seu notarius in eodem consistat loco, in quo literæ sive Legati, sive Ordinarii sunt concessæ, insinuatio fieri debet intra dies octo simul cum procurationibus, ab ipsa literarum data computandos, d. art. 3. Acta verò sumptæ possessionis intra mensem insinuanda sunt à die possessionis sumptæ computandum, art. 4. Literæ Vicariatus antequam Vicarius id officium ineat, art. 10. Literæ pariter Tonsuræ, Ordinumque requisitorum debent insinuari antequam acceptetur Beneficium, art. 19. Thevenens tamen ad Constitutiones Regias, tit. 28. testatur Edictum istud justè à bonis & æquis Judicibus despici, nisi urgeat aliqua fraudis, aut falsi suspicio adversus non insinuantem. Et Pastor ex hujus Edicti art. 3. infert concedi facilè in integrum restitutionem elapso tempore insinuationibus hujusmodi præstituto, dummodò jus alteri non sit acquisitum; atque ad hoc obtineri posse Literas Regias in Cancellaria, lib. 2. tit. 15. art. 10. & 11.

IV. Præterea est aliud in hoc Regno insinuationis genus, quo Graduati aspirantes ad Ecclesiastica Regni Beneficia astricti sunt. Qua de re superius tractatum est, sub titulo *De juribus Graduatorum*. Istaque fit insinuatio per actuarium, sive Apostolicum, sive Regium, duobus, tribusve accitis testibus, in tabulario ejus Diocæsis, in qua sita sunt ipsa, quæ Graduatus ambit Beneficia.

C A P U T X I.

Beneficiaria quæstiones circa prælationem inter simul concurrentes: Litigantium subrogationes: Beneficiorum uniones: Unionum præscriptiones: Beneficiorum divisiones: Beneficiorum in alium statum mutationes.

I. **S**I QUANDO plures de eodem Beneficio provisum fuerint, præferendus is est cujus provisio tempore præcessit, quanvis posterius provisus possessionem Beneficii prius altero adiverit. Id verò multoties judicatum fuit, tum in Regalia, tum in quibuslibet aliis beneficiariis.

beneficiariis provisionibus, ut attestantur Le Bret lib. 1. de supremo Dominio, cap. 16. Loifellus lib. 1. de offic. cap. 2. num. 53. & 54. Ferrerius quaest. 112. Brodeus ad Louetum lit. V. cap. 2. Atque ita constitutum est cap. *Eum cui* 7. de praebend. in 6. Itaque lex *Quoties*, C. de rei vindicat. quae praefertur, jubet eum qui prior possidet, non servatur in hac materia beneficiaria, in qua ut quis alteri praefertur, inspicienda est impetrationis Data, si sit anterior; non praesentatio, seu exhibitio provisionis, aut receptio. Verba Capituli sunt ista: *Eum cui Canonicatus alicujus Ecclesiae à Sede Apostolica est collatus, licet nondum sit in ea receptus, decernimus in assequutione Praebendae juxta suae provisionis ordinem omnibus praefertendum, quibus similis gratia postmodum in ipsa Ecclesia est concessa; licet isti primò suas literas praesentaverint, & primo recepti fuerint in eadem.* Ibi Glosa observat, ne quis in verbis cavilletur, collationem & provisionem in hoc textu pro una eademque re usurpari, & ita nihil esse inter illa discriminis.

II. Ubi plures de uno Beneficio provisus fuerint eodem die fuerint, praefertendus est ille, qui hora anteriore provisus est. Sed si expressa sit hora in una, non verò in altera ejusdem diei provisione, praefertendus erit is cujus in provisione notata fuit hora. Id multis Gallicanis judiciis confirmat Brodeus in Louetum litera V, cap. 2. Sed si nullibi legitur expressio horae, praefertendus ille erit, qui ab eo provisus erit, quem constat esse dignitate superiorem: hoc tamen discrimine ac limitatione, ut si is qui à minoris Dignitatis collatore Beneficium accepit, possessionem prior altero inierit, tum demum praefertur alteri debeat, qui vel nullatenus, vel posterius sumpserit possessionem, quanvis ab altiori Dignitate provisus fuerit, juxta cap. *Si à Sede Apostolica*, de praebend. in 6. Rebuffus in praxi, tit. de rescript. ad Benef. vacant. num. 30. Papo lib. 2. placitorum, tit. de provision. 9. artic. 9. Despeillus de benefic. cap. 4. num. 3. Le Bret lib. 4. decis. 1.

III. Circa verò litigantium subrogationes require infra libri 4. cap. 9. in quo diffusè hanc materiam pertractabo.

IV. Quantum ad unionem Beneficiorum: Si proventus Ecclesiae vel Beneficii minimè sufficiant ad sacrum Ministerium, aut ad victum Beneficiati concedentem, provideri solet his defectibus per unionem alterius minoris Ecclesiae vel Beneficii; atque ita congrua Ministris portio assignari, cap. *Exposuisti* 33. de praebend. Quae potestas non modò Papae, aut Legato, sed etiam Episcopis competit, cap. *Sicut unire*, de excessibus Praelat. *Sicut unire* (inquit) *Episcopatus, aique potestati subicere aliena, ad Summum Pontificem pertinere dignoscitur, ita Episcopi est Ecclesiarum suae Diocesis unio, & subjectione earundem.* Idemque statuit Concilium Viennense Clement. 1. §. *Ad haec*, de statu monach. Idem rursus statuit Concilium Trident. sess. 21. cap. 5. ut possint Episcopi, sine praedictio tamen obtinentium, facere uniones perpetuas quarumcunque Ecclesiarum Parochialium,

& aliorum quorumcunque Beneficiorum, sive curatorum, sive non curatorum cum curatis, ob Ecclesiarum paupertatem, aliasve justas causas; licet dictæ Ecclesiæ, vel Beneficia essent generaliter aut specialiter reservata. Hoc ipsum confirmant Gallicanæ Constitutiones Henrici III. in Comitibus Aurelianensibus art. 16, & in Comitibus Blesensibus art. 22. Justæ autem istarum unionum causæ ante omnia probari debent per juridicam inquisitionem, aliasque debent intervenire solennitates, de quibus tractat Rebuffus in praxi, p. 1. tit. de union. benef. Hoc idem possunt Episcopi in favorem Cathedralium suarum Ecclesiarum, aut insignium Collegiarum, quarum fructus sustinendo decenti Canonicorum gradui, aut sacerdotum Officiorum cultui impares sunt, ex Concilio Trident. sess. 24. cap. 13. & 15. dum servantur expressæ ibidem conditiones: quod idem ferè affruitur in Comitibus Blesensibus, artic. 23. Quàm ergo scedâ & Juris communis peræquæ atque Gallicani ignorantia laborant, qui hujuscemodi uniones ad solam Apostolicam auctoritatem existimant pertinere! Certè Collatores omnes Episcopis inferiores ab hac uniendo Ecclesiis potestate excluduntur, d. cap. *Sicut unire*, de excess. Prælat. Rebuffus tit. de union. benefic. num. 32.

V. Beneficium quod Patrono laico subest, unire alteri nemo potest, nisi de ipsius consensu, ut edicitur in Comitibus Blesensibus art. 23. & antè docuerat Rebuffus d. tit. num. 28.

VI. Denique ab iisdem qui facere possunt, ab iisdem justa ex causa revocari & dissolvi queunt istiusmodi uniones, ut si damnosæ ipsi Ecclesiis comperiantur, aut si paupertas deserit quæ eis causam dedit. Rebuffus tit. de union. revocat. Nihil est intra Christi Ecclesiam optabilius, quàm ut denud uniantur divisâ illa Beneficia, quorum unum annexam habet animarum curam, alterum porro divisum est, & sejunctum à sacra illa cura, ut constitueretur simplex, iners, ac otiosum Beneficium, reservatâ exiguâ dumtaxat portione pro Sacerdote Ecclesiæ ministerio, animarumque sollicitudini destinato, dum alter ille Prioris titulo insignitus otiositati, quæ omnium vitiorum fons est, ganeæque addictus, majora & opima Ecclesiæ stipendia solis laborantibus debita in luxum, aleam, cupidias profundit, aut avarè recondit ad consanguineos, vel affines locupletandos. Horum pravitas Catholicis simul & hæreticis scandalo est. Domus interim Dei meritis operariis destituitur ob stipendiorum, quæ divino ministerio reservantur, exilitatem. Inertes hi Clerici sunt in Ecclesia quasi in alvearibus fuci, qui nihil operantes apum labores comedunt, & mellificia absumunt. Quàm est hoc ab Ecclesiæ spiritu alienum, secundum quem ordinat Apostolus Paulus, ut qui non laborat, non manducet! Quàm denique hoc ipsi Sanctis Canonibus dissentaneum est! quos inter Concilii Agathensis canon 36. sic decernit: *Clerici omnes qui Ecclesiæ fideliter diligenterque deserviunt, stipendia sanctis laboribus debita secundum servitii sui meritum,* vel

vel ordinationem canonicam à Sacerdotibus consequantur. Eadem ratione Tridentinum Concilium sess. 25. de reform. cap. 16. Statuit sancta Synodus, ut Ecclesiastica Beneficia secularia, quocumque nomine appellentur, quae curam animarum ex primæva eorum institutione, aut aliter quomodocumque retinent, illa deinceps in simplex Beneficium, etiam assignatâ Vicario perpetuo congruâ portione, non convertantur, non obstantibus quibuscumque gratis, quæ suum plenarium effectum non sunt consequuta. In iis verò, in quibus contra eorum institutionem, seu fundationem cura animarum in Vicarium perpetuum translata est, etiam si in hoc statu ab immemorabili tempore reperiantur, si congrua portio fructuum Vicario, quocumque nomine is appelletur, non fuerit assignata, ea quamprimum, & ad minus intra annum à fine hujus Concilii, arbitrio Ordinarii, juxta formam Decretis sub sel. rec. Paulo III. assignetur. Quod si id commode fieri non possit, aut intra dictum terminum factum non fuerit, cum primùm per cessum, vel decessum Vicarii, seu Rectoris, aut quomodolibet alterum eorum vacaverit, Beneficium curam animarum recipiat, ac Vicarie nomen cesset, & in antiquum statum restituatur. Unionum Beneficiorum modum & conditiones fusè prosequitur Carolus Fevretus lib. 2. de abusu, cap. 4. Additque majorem impendi favorem unionibus per quas Beneficia contra veterem statum & fundationem divisa, cum à primordiis unicum duntaxat fuisset, reintegrantur in unum: profertque num. 35. Parisiense Senatufconsultum adversus appellantem de abusu in oppositionem reunionis duarum Præbendarum Ecclesiæ Sancti Mederici, quæ contra primævam institutionem, cum unicam constituissent curam, fuerant progressu temporis in duas dissectæ curas, sed autoritate Apostolica in unam rursum coaluerant. Curia verò Parisiensis appellantem submovit, & reintegrationem in unum suo judicio firmavit, Martii 17. anno 1625. Sed multo majori digna favore est unio, ubi ex unico curato Beneficio pars stipendiorum sejuncta fuit ad simplex, otiosum, nulliusque frugis Beneficium constituendum. Utinam Regibus, Episcopis, & iis qui sunt in Ecclesia Proceribus mentem istam Numen inspiret, ut de ipsis prædicetur quod de apibus Virgilius Poëta commemorat: *Ignavum fucos pecus à præsepibus arcent.*

VII. Ad requisitam juxta unionum causæ juridicam inquisitionem necessariò exigitur ut vocentur Ecclesiarum Rectores, & Capituli œconomus, & si qui sunt Patroni; & Regius insuper Procurator, ac civitatum Administræ, non quidem ut consentiant: solo enim excepto Patrono laico, cujus necessarius est consensus, ut dixi, cæteris etiam laicis dissentientibus, dummodò vocatis & auditis, potest ad unionem procedi: nec aliâ ratione vocandi sunt, quàm ut rationes, si quas habent, oppositionum proponant, cap. *Cum olim*, de arbitris.

VIII. Cùmque faciendæ sint uniones ob commune Ecclesiæ commodum & publicam utilitatem, non debet illis obfistere ulla sive generalis, sive specialis reservatio, excepto laico Patrono. Concilium Trident. sess. 24. de

de reformat. cap. 15. Nulla itaque habenda hinc ratio Graduatorum, aut Indultariorum, aut similium. Rebuffus d. tit. de union. benefic. num. 31. ubi postquam aliquot decisiones Rotæ allegavit editas in gratiam Expectativarum, ut scilicet unio nullatenus præjudicet expectativas gratias habentibus, sed ejus suspendatur executio usque ad obitum ejus qui hoc privilegium impetravit; ipse tamen postea in oppositum sic ait: *Sed generalis reservatio, vel mandata, seu nominationes non impediunt unionem, per Gloss. in Clement. finali, de rescriptis; quia Beneficium per unionem dicitur suppressum, & ob id non dicitur amplius Beneficium, cap. Cum accessissent, de constitut.*

IX. Papa, vel Legatus non possunt in Gallia Regno per se immediate de causis unionum inquirere, neque Delegatos de Curia mittere ad hoc munus, sed solum juxta Bononiensia Concordata committere in ipsis partibus inquisitores, qui ad hoc inquirent & procedant. Horum exempla profert Thuanus lib. 3. histor. Gallia.

X. Cum sit præscriptio ad commune bonum instituta, ne lites multiplicentur, rerumque dominia in incerto sint, l. 1. D. de usurpat. & Institut. de usucap. in princ. sitque necesse litibus aliquos præferere fines, & litigiosorum hominum omnia perturbantium cupiditates coercere, ex occultis & vetustate immutatis pridem rebus, quasi ex abdito & insperato insidiantium, & lucra captantium conatus reprimere, cæterorumque hominum bona fide possidentium quieti consulere; præsertim cum annorum multorum decursu rerum præteritarum memoria aboleatur, exceptionum ac defensionum adminicula disperdantur, instrumenta conventionum, compositionum, transactionum, & veterum litigiorum processus innumerorum casuum, tum publicorum, tum privatorum & domesticorum concursu dispereant; nihil præterea facilius sit, quam falsa instrumenta quasi antiqua & authentica eudere ac supponere; quæ tamen falsitatis coargui vix possint, ac ne vix quidem, ob mortem & partium & testium & scribarum in eis designatorum. Compertum est autem quod illa Justiniani lex *Ut inter, C. de sacros. Eccles.* quæ indistinctè omnem excludebat contra Ecclesias præscriptionem, præterquam illam quæ centum annos excederet, & quam idem postea Justinianus meliore consilio abrogavit, fuerit à Triboniano edita, & magno pretio vendita œconomio Emislenæ Ecclesiæ, postquam plurimas veterum obligationum tabulas & chirographa per insignem falsarium Priscum Emislenum cudi curaverat in Ecclesiæ commodum iniquissimum, ut tradit Suidas in verbo *Priscus Emislenus*. Abrogatæ autem illi centenariæ præscriptioni substituit in Ecclesiæ favorem quadraginta præscriptionem annorum, authent. *Quas actiones, C. de sacros. Eccles.* & l. *Sicut in rem, C. de præscript. 30. vel 40. annorum*. Ipsaque Synodus œcumenica octava can. 18. non longiorem attribuit Ecclesiæ quàm triginta annorum præscriptionem; qui Canon insertus legitur

gitur in Gratiani Decreto sub falso Gelasii nomine, in can. *Placuit* 16. quæst. 3. Concilium verò Tridentinum sess. 7. cap. 6. de reform. præfigit unionum Ecclesiarum aut Beneficiorum præscriptioni numerum annorum quadraginta, ultra quem non sit procedendum ad eas dissolvendas ac dirimendas, nisi ob evidentem necessitatem.

XI. Canonica unionum Ecclesiarum ac Beneficiorum causa est vel necessitas, vel evidens Ecclesie utilitas, cap. *Exposuisti*, de præbend. Aitque canon *Etsi Ecclesia*, 1. quæst. 7. *Quis dubitet irritanda, qua nec Ecclesiastica utilitas, nec ulla extorsit necessitas?* Ejusmodi causas Canones adhibent & approbant in duabus Parochialibus Ecclesiis, quarum fructus sustentandis duobus Curionibus minimè sufficere queunt, modò ambæ parum ab invicem distent. Clement. *Ne in agro*, §. *Ad hæc*, de statu monach. Aut quando tam exiguus est Parochianorum numerus, ut unus Pastor duarum ministerio facile sufficiat; aut earum una belli calamitate destructa fuit, can. *Postquam*, 16. quæst. 7. Cùmque soleat unio duabus viis procedere, scilicet in forma solemnè, & per juridicam causæ probationem & solemnitates à Jure præscriptas, vel alio modo in forma gratiosa, & motu proprio: sola prior via in Gallie Regno admittitur; forma verò unionum gratiosa nullatenus recipitur, ut fidem faciunt Rebuffus in praxi, tit. de unionib. Chopinus de sacra Politia, lib. 2. tit. 6. Lucius libro 2. Placitorum, tit. de appellationib. art. 2. Antonius Faber in Cod. tit. de appellationib. ab abusu, defin. 48. Fevretus lib. 2. de abusu, cap. 4. qui omnes pariter testificantur, præscriptione plusquam centenaria nullatenus apud Curias Regni firmari Ecclesiarum uniones, si vitiosus titulus, quantumvis vetustissimus proferatur. Atque hoc est receptissimum effatum forense, præstare ad unionem effectum, si sola proferatur longi temporis præscriptio, scilicet quadraginta, vel quinquaginta annorum, vel ea cujus initii memoria non extet; quia in præscriptionibus omnia præsumuntur solemniter acta. Sed si constat de titulo vitioso etiam annos centum excedente, discindi quamlibet unionem, quia cessat præsumptionis favor ubi de opposito vitio liquet. Innumera proferuntur ad hoc Senatûs consulta, inter quæ famosum valdè est Divionense, in causa evocata inter Henricum Robertum Sacerdotem, & Annibalem Rascaffium Ecclesie Metropolitanæ Aquisextiensis Archidiaconum. Iste quidem tuebatur, Decanatum Draguiniacensis Ecclesie fuisse Archidiaconatui Aquisextiensis Ecclesie olim ante annos centum unitum, eamque unionem sine interruptione ad se usque continuatam fuisse liquebat. Et id quidem sufficiebat ad excludendum Robertum, qui sibi Decanatum Draguiniacensem vindicabat, quasi contra jus & prohibitionem Concilii Constantiensis in Gallia receptissimi divulgum à propria Ecclesia: ideoque ejus obtenta qualicumque provisione, se in possessionem Decanatus immitti curaverat. At Rascaffius, cui tanta sufficiebat præscriptio, quasi obruturus titulorum multitudi-

tudine, diplomata Summorum Pontificum in forma gratiosa, & solemnitate, consuetis vacua, jamdudum ante annos centum expedita prodixit, per quæ causâ suâ cecidit. Senatus enim Divinionensis secundum Robertum judicavit ab his diplomatibus tanquam ab usuris provocantem, die 11. Aprilis, anno 1641. illaque tunc rescissâ unio fuit, atque Actori adjudicatus Decanatus. Præter Summum Pontificem possunt etiam Episcopi Beneficia suæ diocesis unire: at non horum Vicarii, nisi hoc specialiter ab Episcopo in mandatis habeant, tamen habent in mandatis Beneficiorum collationem; sunt quippe res dispares ac disjunctæ, cum possit quidem Episcopus unire, sed non conferre viventium Beneficia: & decernitur in cap. *Qui ad agendum*, de procurat. in 6. generali mandato non comprehendit ea, in quibus speciale requiritur. Rebuffus in praxi, in forma Vicariatus, num. 102. Fevretus cit. n. 19.

XII. Unionibus Beneficiorum succedere par est tractationem de divisionibus eorundem. Divisiones Beneficiorum regulariter prohibentur, cap. *Majoribus*, cap. *Vacante*, & cap. *Cum causam*, de præbend. Valetque Generalis Rubrica, *Ut Ecclesiastica Beneficia sine diminutione conferantur*. Aliquando tamen suadet hanc fieri divisionem necessitas, aut evidens, & juxta Ecclesiæ utilitas; in quibus causa illa præcipua habenda est, quum contingit ob Populi frequentiam, aut ob Ecclesiæ distantiam, ut una omnibus Ecclesiæ non sufficiat ad publicum Dei cultum & Sacramentorum administrationem. Quo casu provisum est tum constitutione Alexandri III. in cap. *Ad audientiam*, de Eccles. ædific. tum Decreto Tridentino sess. 21. cap. 4. de reform. ut possit Episcopus novas instituere Parochias, etiam juxta Tridentinam Sanctionem Rectoribus invitis: illis autem Sacerdotibus qui noviter erectis Ecclesiis erunt præficiendi, competentem assignare portionem ex fructibus ad Ecclesiam Matricem pertinentibus; & ubi necesse fuerit, liceat Episcopo compellere Populum ad subministranda quæ ad victum Sacerdotum præficiendorum spectant.

XIII. Ereptione pariter mutatur status Ecclesiarum. Interdum enim simplex Ecclesia mutatur in Curatam, atque in Parochialem erigitur, propter necessitatem, aut majorem plebis commoditatem. Quod ut ritè fiat, vocandi sunt quorum interest. Consensus quoque Rectoris desideratur. Si autem gravis urget necessitas, proceditur ad erectionem, vocato quidem, sed invito ac renitente Rectore, compensando damnum quod illi infertur, statutâ annuâ aliquâ pensione. Atque ad ista sufficit Episcopi auctoritas, cap. *Ad audientiam*, de Eccles. ædific. & can. *Si Episcopus*, 12. quæst. 2.

XIV. Similiter Ecclesia curata erigitur interdum in Collegiatam, statuto certo Canonicorum numero. Idque potest Episcopi auctoritate fieri, cum consensu Rectoris, d. can. *Si Episcopus*, 12. quæst. 2. & cum consensu Patroni, Abbas & Felinus in cap. *Suggestum*, de jure patron.

XV. Erigitur

XV. Erigitur tamen aliquoties Ecclesia Regularis in Secularem, aut Secularis in Regularem, cap. *Inter quatuor*, de reb. Eccles. non alien. In erectione Secularis in Regularem auctoritas Episcopi sufficit debitas adhibentis solemnitates, d. can. *Si Episcopus*. Ut verò Regularis in Secularem erigatur, rescriptum efflagitur Summi Pontificis, can. *Qua semel*, 19. quest. 3. Et utroque casu Canonicis in Religionem transire nolentibus, vel Regularibus qui militiam cui adscripti fuerant, deserere nolunt, certa pensio annua ad vitam servanda est. Rebuffus in praxi, p. 1. tit. de erect. Eccles. in Cathedr. Secul. vel alium statum, n. 10.

XVI. At verò Collegiatam Ecclesiam erigere in Cathedrallem seu Episcopalem nemo potest nisi Papa, cap. 1. ne Sede vacante, cap. *Quod translationem*, juncta Glossa, de offic. Legat. quo loco eadem potestas Legato denegatur.

CAPUT XII.

De Beneficiorum renunciatione, seu resignatione.

I. **S**CIENDUM ante omnia, factam resignationem per mandatum posse à resignante revocari antequam fuerit à Superiore admissa. Sed si revocatio procuratori aut resignatario non innotuerit, atque ita fuerit resignatio admissa, nihil juvabit revocatio, nisi dolo impeditum fuerit, ne revocatio innotesceret, Clement. unica de renunciat. Hic jam explorandum est, quinam Beneficarii resignare possint. Atque in primis disceptatur de Beneficariis criminum reis. Circa crimina vacationem Beneficii causantia, quaedam sunt atrocissima, quæ causant Beneficii vacationem ipso facto, seu statim atque admissa sunt; alia non causant, utpote minus atrocia, nisi post Judicis sententiam; atque in his valet resignatio ante Judicis facta sententiam, in illis verò nullatenus valet resignatio contingens post scelus perpetratum, quanvis necdum deductum ad forum contentiosum, dummodò sive ab initio, sive ex postfacto de scelere certò constet. Hujusmodi sunt crimen læsæ Majestatis in primo (ut aiunt) capite, assassinium, sodomia. Mornacius ad leg. 6. D. de his qui not. infam. Bengueus tit. quib. mod. vacent & amit. benef. §. 6. num. 16. 17. 18. 19. Mainardus lib. 1. cap. 61. Senatusconsultum referens quod resignatarium accusati de crimine sodomie excludit. Quia in odium detestabiliorum criminum